

Konklusion

Artikel 3 og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager, sammenholdt med 16. betragtning til dette direktiv, samt artikel 47, stk. 2, og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en national domstol i forbindelse med en straffesag mod to personer ved kendelse først accepterer, at den ene person har erklæret sig skyldig i de i anklageskriftet nævnte lovovertrædelser, som angiveligt er begået i fælleskab med den anden person, der ikke har erklæret sig skyldig, og derpå efter en bevisførelse med hensyn til de forhold, som denne anden person lægges til last, træffer afgørelse om dennes skyld, på betingelse af dels, at omtalen af den anden person som medgerningsmand i forbindelse med de lovovertrædelser, der hævdes at være begået, er nødvendig for kvalificeringen af det retlige ansvar for den person, der har erklæret sig skyldig, dels, at det af samme kendelse og/eller det anklageskrift, som denne henviser til, tydeligt fremgår, at den anden persons skyld ikke er bevist i overensstemmelse med loven og vil være genstand for en selvstændig bevisførelse og domfældelse.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 4.2.2019.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 28. maj 2020 — FZ mod DER Touristik GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-153/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – luftfart – forordning (EU) nr. 261/2004 – artikel 12 – pakkerejse – lange forsinkelser – kompensation til luftfartspassagerer – yderligere kompensation – passagerens ret til en nedsættelse af rejsens pris)

(2020/C 287/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FZ

Sagsøgt: DER Touristik GmbH

Konklusion

Artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en passager, der allerede har modtaget kompensation i henhold til forordningens artikel 7, kan modtage kompensation i medfør af et i den pågældende medlemsstats lovgivning fastsat krav på nedsættelse af rejsens pris, som passageren har over rejsearrangøren, for så vidt som denne sidstnævnte kompensation tildeles for en individuel skade, der skyldes en af de situationer, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 1, stk. 1, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 27.5.2019.